

Saopštenja SKOJ-a 2010. god.

BOJKOT IZBORA NA KOSOVU I METOHIJI

Savez komunističke omladine Jugoslavije(SKOJ) je pozvao Srbe i Albance na Kosovu da bojkotuju parlamentarne izbore 12. decembra koje je raspisalo marionetsko pro-imperijalističko rukovodstvo u Prištini.

Kosovo je od 1999. godine pod okupacijom zapadnog imperijalizma i njegove udarne vojne pesnice NATO. U Prištini je instalirana kvislinška i marionetska vlada koja radi za interese okupatora a protiv interesa albanskog i srpskog naroda, odnosno srpske i albanske radničke klase. U međuvremenu marionetske vlasti su uz podršku svojih imperijalističkih mentora proglasile jednostranu "nezavisnost" Kosova od Srbije, čin koji nije podržala nijedna progresivna država niti pokret u svetu. Srpsko življe na Kosovu je izložene svakodnevnom šikaniranju od strane marionetskog režima i sa pravom se može reći da su Srbi građani drugog reda. Na Kosovu je instalirana vojna baza NATO Bondstil što SKOJ daje za pravo kada kaže da je južna srpska pokrajina pod okupacijom zapadnog imperijalizma. S obzirom na navedeno jasno je da na Kosovu nema uslova za istinske izbore i da je reč o najobičnijoj manipulaciji marionetskog režima u Prištini i njenih imperijalističkih nalogodavaca. Neke vladajuće partije u Srbiji su se odlučile na učešće na izborima koje je raspisao pro-imperijalistički režim u Prištini čime faktički priznaju da je Kosovo "nezavisna" država što žele marionete u Prištini i zapadni imperijalisti. Veći deo vladajućih partija u Srbiji je formalno protiv njihovog održavanja ali sa druge strane ne osuđuje zapadni imperijalizam zbog okupacije Kosova i podrške marionetama u Prištini. Šta više vladajuća buržoaska "elita" pokušava da nas ubedi da su nam zapadni imperijalisti, isti oni koji su izvršili agresiju na SR Jugoslaviju 1999. godine i oteli Kosovo naši prijatelji i da je Srbiji budućnost u partnerstvu sa Evropskom unijom. Kada se zna koliko je zla našoj zemlji nanela ta imperijalistička organizacija težnje režima da je promovise u narodu je više nego smešna. Takođe smešno je što režim pod izgovorom da želi da zaštiti Srbe na Kosovu želi da uđe u pregovore sa marionetskim režimom na Kosovu pod pokroviteljstvom imperijalista. Da je imperijalistima bitno da Srbi na Kosovu uživaju najosnovnija ljudska prava odavno bi svoje marionete u Prištini naterali da im to i obezbede. Jasno je da je cilj imperijalista da srpsko življe na Kosovu nateraju da prihvate "nezavisnu" državu koja je faktički pod okupacijom NATO. Kako je okupaciona prema Srbima NATO vlast na Kosovu je okupaciona i prema Albancima. Istinski interesi albanskog naroda na Kosovu su da žive zajedno u miru sa svojim komšijama Srbima.

Dok god je Kosovo oteto od Srbije, pod okupacijom NATO, dok god u Prištini vladaju marionetske vlasti i dok god imperijalisti budu huškali Srbe i Albance jedne na druge neće biti mira i stabilnosti na Kosovu. Srbi i Albanci na Kosovu moraju da slede slavni primer Bore i Ramiza koji su se zajednički i bratski borili protiv zavojevača. Balkan pripada balkanskim narodima i NATO mora da napusti ove prostore i prekine sa okupacijom Kosova. Takođe, da bi došlo do toga u Beogradu i Prištini na vlasti ne smeju da budu pro-imperijalistički režimi. Tek tada Albanci i Srbi na Kosovu će moći da opet žive zajedno u miru kako je to bio slučaj u SFRJ i SR Srbiji.

Sekretarijat SKOJ-a ,
30. novembar 2010. god.

Buržoaska demagogija neće proći

Izjava Borisa Tadića, predsednika Srbije da "najbogatiji ljudi treba da razmisle na koji će način državi i građanima da vrata deo bogatstva" je najobičnija demagogija tog buržoaskog političara.

Setimo se njegovih izjava o “solidarnosti sveta kapitala i sveta rada” i licemernog zalaganja da se „preduzmu sve potrebne mere za zaštitu socijalno najugroženijeg stanovništva“ dok istovremeno partija na čijem je čelu ima veliki broj tajkuna u svojim redovima i sprovodi surovu neoliberalnu politiku koja siromašne čini još siromašnjima a bogate još bogatijima.

Svi smo mi danas, u manjoj ili većoj meri i u zavisnosti od snage radničkog pokreta u državi/ma u kojoj/ima živimo, uživaoci grandioznih demokratskih tekovina radničkog pokreta, i levice uopšte, kao sto su: demokratski ustavi, demokratsko biračko pravo, građanske slobode, socijalne države itd. Savremena društva su, upravo zahvaljujući levisi i organizovanom radničkom pokretu slobodnija, jednakija, solidarnija...od onih u kojima su živeli čikaški radnici. Ali ona su i dalje još uvek daleko od stadijuma na kome bismo mogli da kažemo da jesu suštinski slobodna, jednaka, solidarna. Čak smo u poslednje dve decenije bili svedoci jednog opšteg nazadovanja i gubljenja već stečenih socijalnih prava. Ovaj proces, koji je zahvatio čitavo čovečanstvo, svoje najrazornije posledice je proizveo baš u postkomunističkim društvima. Sa rušenjem socijalizma poništene su i sve najpozitivnije tekovine socijalne države iz komunističkog perioda ali i ranija dostignuća radničkog pokreta i socijalističkih organizacija na ovim prostorima. U Srbiji se danas, kao i u Čikagu u XIX veku, ponovo, negiraju najosnovnija radnička i socijalna prava: poput, osmočasovnog radnog vremena, organizovanja u sindikate, trudničkog bolovanja itd. U tom smislu nam se opet, više nego ikad pre u modernijoj istoriji našeg društva, nameće dilema: Socijalizam ili varvarstvo! Nikada se u istoriji nije dogodilo da povlašćeni i eksploatatori poklanjaju prava isključenima i eksploatisanima. Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) je svestan da se ta prava jednostavno moraju izboriti i osvojiti.

Sekretarijat SKOJ-a,
23. novembar 2010. god.

Stop rehabilitaciji izdajnika i zločinca Draže Mihailovića

Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) najoštrije osuđuje pokušaje rehabilitacije Draže Mihailovića vođe četničkog pokreta i velikorpske ideje nacionalno čiste Srbije. Pre četiri godine donet je Zakon o rehabilitaciji a pre šest Zakon o izjednačavanju četnika i partizana kao izraz političke samovolje i osionosti sledbenika kvislinških snaga koje tim zakonom žele da prekrajaju istoriju. Podsetimo da su na primer u Hrvatskoj bivši partizani ostali bez stečenih prava, a bivše ustaše i domobrani sada imaju mnogo veće privilegije i prinadležnosti od njih.

Draža Mihailović poznat po tome što je u zemlju uveo “instituciju klanja”, ali ne okupatorskih vojnika, nego svog naroda. Poznato je da je četnički vođa propisao “pravila o klanju nožem” i uspostavio “crne trojke”, koje su sprovodile čitke ljudi sa spiska pod slovom “z” (zaklati). Putem crnih trojki do ludila je razvijan kult noža, kult klanja ljudi. Cilj četničkog pokreta bilo je “čišćenje” Muslimana u Sandžaku i Hrvata i Muslimana u Bosni, kako bi se ostvario koncept etnički čiste Velike Srbije. Draža je bio pobunjenik, odmetnik i vođa bande koja je štitila Nemce i borila se protiv Narodnooslobodilačke vojske. Naše društvo je dugi niz godina svedok sistematske i organizovane, a pri tom potpuno nezasnovane, glorifikacije i rehabilitacije raznih fašista i ratnih zločinaca na prostoru cele bivše SFRJ. Draža Mihailović bio je lider Ravnogorskog pokreta organizacije koja je imala za cilj uspostavljanje Velike Srbije metodom genocida i bezobzirnog etničkog čišćenja. Nema nikakve sumnje da bi, da im je ratna sreća bila naklonjena, ovaj svoj programski cilj bezobzirno sprovedi do kraja. Otuda bi rehabilitacija predstavljala rehabilitaciju saradnje sa okupatorom i flagrantna uvredu za sve žrtava tog zločinačkog pokreta. Četnici Draže Mihailovića su još 1941. stupili u službu italijanskog okupatora, što se danas javno priznaje, i čak veliča. Njegove snage su 1942. sklopile ugovore o lojalnosti i zajedničkoj borbi sa NDH. Njegove snage sklopile su krajem 1943. sporazume sa Nemcima u Srbiji. Četnički vojvoda Đurišić bio je nosilac Ordana gvozdenog krsta dobijenog od Adolfa Hitlera. Prilikom zajedničkih nemačko-bugarsko-nedičevsko-četničkih operacija u Srbiji od marta do maja i jula-avgusta 1944 pri Dražinom štabu "4. grupe jurišnih korpusa" bio je pridodat kao oficir za vezu nemački major

Vajl, izaslanik komandanta Srbije generala Felbera, pa Nemci u svojim dokumentima na JVuO jedinice referišu kao na "borbenu grupu Vajl". Kad je tokom septembra 1944 za Nemce nastala kritična situacija u Srbiji, 4. grupa jurišnih korpusa JVuO predstavljala je osovину njihove odbrane u zapadnoj Srbiji. Nakon njihovog sloma i poraza, Nemci su glavninu 4. grupe jurišnih korpusa JVuO, sa sve štabom i komandantom, majorem Račićem, sa sve potčinjenim jedinicama, sa sve Korpusom Gorske Garde i komandantom Kalabićem, od 3. do 5. oktobra vozovima prebacili iz Beograda u Kraljevo. Tokom novembra, kao saputnici nemačkog 91. armijskog korpusa, probili su se preko Sjenice i Prijepolja u Sandžak i istočnu Bosnu. Četničko-nedićevske snage pod ličnom Dražinom komandom odigrali su značajnu ulogu u istočnoj Bosni kao pomoć u probijanju delova Ag "E" tokom novembra i decembra 1944, nakon čega im je drastično opala borbena vrednost i upotrebljivost, pa su još par meseci figurirali kao sporedno obezbeđenje nemačke vitalne komunikacije Sarajevo-Brod. Komandant Ag "E" von Lohr u svom pregledu trupa novembra 1944 ubrojio je Đurišićeve četnike u sastav svojih potčinjenih jedinica u sklopu 21. korpusa. Snage Draže Mihailovića su u svojoj borbi služile su se bezobzirnim terorom, ubijanjem zarobljenika, kao i terorom nad civilima, članovima porodica i mogućim saradnicima Narodnooslobodilačkog pokreta. Primera je bezbroj. Aktuelne vlasti govore o borbi protiv nasilja, etničke i svake druge diskriminacije i pozivaju na toleranciju a u isto vreme zagovaraju rehabilitaciju upravo onih ideja koje zagovaraju nacionalizam, versku i svaku drugu netrpeljivost i nasilje. SKOJ zahteva da se obustavi sudski postupak za rehabilitaciju Draže Mihailovića. Najenergичnije se suprotstavljamo omalovažavanju istinskih boraca za slobodu i nevinih žrtava četničkog terora i upozoravamo da bi se eventualnom rehabilitacijom Dragoljuba – Draže Mihailovića, pukovnika vojske bivše Kraljevine Jugoslavije, Srbiji nanela šteta neprocenjivih razmera. SKOJ poručuje onima koji žele da falsifikuju istoriju da laži neće proći. Falsifikatori neće uspeti da sakriju istorijsku činjenicu da je jedini antifašistički pokret na tlu bivše Jugoslavije tokom Drugog svetskog rata bio partizanski pokret predvođen slavnom KPJ.

Sekretarijat SKOJ-a,
15. novembar 2010. god.

LAŽNI EVROPSKI "RAJ" NASUPROT I NEOKOLONIJALNE STVARNOSTI

Ministarka finansija Srbije Diana Dragutinović potpisala je ugovor o novom zajamu od 250 miliona evra za kratkoročno finansiranje sve većeg državnog deficita.

Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) sa žaljenjem konstatuje da se Srbija sve više približava zoni visoke zaduženosti zbog katastrofalne ekonomske politike koju vodi buržoaski režim. Sve republike bivše Jugoslavije u ovom trenutku zadužene su sa preko 130 milijardi evra, a taj dug vrtoglavno raste zbog kamata i novih zaduživanja. Poređenja radi sama SFR Jugoslavija je uoči svog raspada dugovala ukupno nešto više od 20 milijardi američkih dolara. Danas ukupan srpski dug, koji je realno teško izračunati, iznosi oko 24 milijarde evra i ubrzano raste zato što se država i preduzeća zbog nedostatka novca sve užurbanije i neodgovornije zadužuju. U najavi je i ruski kredit od oko milijardu dolara, oko tri milijarde evra zajma od MMF-a namenjenih za stabilizaciju deviznih rezervi, kineski zajam za most kod Borče i najnoviji zajam Gradu Beogradu za završetak mosta kod Ade Ciganlije od 90 miliona evra.

Srpske finansije slede trendove iz okruženja nametnute od strane zapadnih imperijalista ali to nije nešto što pruža perspektivu realnog razvoja, nego daljeg enormnog zaduživanja i argentinskog scenarija. Prvi put u svojoj istoriji Srbija nije proizvođačko društvo. Društvo koje je nekada proizvodilo pre svega hranu danas ima simboličnu proizvodnju. Država zavisi od kredita i donacija iz Evropske unije.

U vreme SFR Jugoslavije, beležen je zapažen izvoz. Jugoslovenska ekonomija je proizvodila i prodavala poljoprivredne proizvode, naoružanje, automobile, odela, televizore, cipele, poljoprivredne mašine i drugu robu. Evropski put Srbije, kako se u buržoaskim medijima definiše pro-imperijalistička orijentacija zemlje, do sada je ponajmanje značio uvođenje zapadnoevropskih

standarda u pojedinim oblastima. On se jedino iskazuje kao put rasprodaje nacionalnih resursa i tajkunizacije najprofitabilnijih grana privrede.

Vlada Srbije, umesto programa pokretanja proizvodnje i nacionalizacije najavljuje skoru prodaju Telekoma Srbija. Telekom sa kompanijama ćerkama u Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini, donosi stotine miliona evra dobiti. Uz javna preduzeća, zajedno sa Elektroprivredom Srbije, Telekom Srbija čini ostatak ostatka nacionalnog ekonomskog blaga koji donosi državi značajan novac.

Budućnost srpske ekonomije ne bi trebalo da leži u zaduživanju i dužničkom ropstvu. Sasvim je izvesno da kapitalizam u Srbiji pokazuje znake ozbiljne krize koja se produbljuje sve više i na globalnom nivou. Očito je da je kapitalizam kao sistem koji trpi parazitiranje vladajuće klase nesposoban da udovolji potrebama radnog čoveka. Stoga SKOJ smatra da je Srbiji potreban novi put, a to je put stabilnog socijalističkog razvoja. Samo istinski socijalizam može obezbediti građanima duhovni i materijalni prosperitet, opštu zaposlenost, besplatno školstvo i zdravstvo, stabilne penzijske, invalidske i socijalne fondove.

Sekretarijat SKOJ-a,
10. novembar 2010. god.

Ne učešću u vojnim akcijama Evropske unije

Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) osuđuje najavu Dragana Šutanovca, ministra odbrane Srbije da se pregovara o učešću pripadnika Vojske Srbije u vojnim misijama Evropske unije. Evropska unija je agresivna imperijalistička tvorevina i udarna pesnica zapadnog imperijalizma uz Sjedinjene Američke Države. Javnosti je poznato da su sve vodeće zemlje u EU istovremeno i članice NATO. EU u saradnji sa NATO sprovodi ili je sprovodila mnoge ratne pohode i učestvuje u okupaciji pojedinih zemalja kao što su Irak i Avganistan. Trupe iz zemalja EU su vojno prisutne i na Kosovu i Bosni i Hercegovini a ta imperijalistička sila je aktivno učestvovala u agresiji na Saveznu Republiku Jugoslaviju. Stoga SKOJ najavu da će srpski vojnici učestvovati u imperijalističkim i okupacionim aktivnostima vojnih trupa EU smatra sramnom i štetnom po nacionalne interese. Time se baca ljaga i na slavnu srpsku vojničku tradiciju i dovode se u opasnost životi naših vojnika i građana koji mogu postati meta odmazde raznih terorističkih grupa. Ujedno učešće u „mirovnim“ akcijama EU predstavlja prvi korak ka ulasku u NATO čemu se SKOJ takođe izričito protivi.

Sekretarijat SKOJ-a,
9. novembar 2010. god.

Nova kapitulacija žutih sindikata

Nakon bombastično najavljivanih protesta u slučaju da Vlada Srbije ne prihvati njihove zahteve pet udruženih sindikata na čelu sa Savezom samostalnih sindikata Srbije (SSSS) ponovo je kapituliralo pred srpskom buržoazijom i imperijalističkim Međunarodnim monetarnim fondom. Naime, Zakon o penzijsko invalidskoj zaštiti vraćen je u skupštinsku proceduru bez ijedne bitne izmene. Radnička klasa Srbije je doživela poraz za koju krivicu snose „žuti“ sindikati koji su još jednom pokazali da nemaju ni smelosti ni volje da se bore za vitalne interese srpskog proletarijata. Sporazum koji su sindikati postigli sa Vladom Srbije i MMF njihovi birokratski čelnici licemerno predstavljaju kao „veliku pobedu“. Na taj način pokušavaju da od javnosti sakriju istinu da je lažna pobeda kojom se busaju u prsa u stvari katastrofalan poraz. Međutim, ma koliko se trudili čelnici „žutih“ sindikata ne mogu da sakriju istinu jer činjenice jasno govore šta se zaista desilo. Jedini zahtev sindikata koji je uvažen i uvršten u tekst Zakona o penzijsko-invalidskoj zaštiti je da najniža penzija ne bude niža od 27 odsto od najniže plate. To je jedina milostinja koju je buržoazija učinila radništvu Srbije. Svi ostali zahtevi sindikata nisu ispunjeni. Podsećamo da je jedan od zahteva sindikata bilo povlačenje

odredbe o produženju radnog veka za žene za četiri meseca. Vlada je pristala da se produženje radnog staža za žene prolongira za dve godine. To znači da će radnice u Srbiji umesto od 1.januara 2011. do sticanja prava na penziju raditi duže četiri meseca od 1.januara 2013. godine. Prolongiranje roka za produženje staža za penziju ne predstavlja nikakvu pobjedu već najobičnije odlaganje agonije za dve godine. Svi ostali zahtevi sindikata da prosečna visina penzije ne može da bude manja od 60 odsto prosečne plate (što je bio i glavni zahtev), i beneficirani radni staž za tehnološke viškove nisu ušli u Zakon o penzijsko-invalidskoj zaštiti već je predviđeno da budu rešavani posebnim sporazumima i uredbama u narednom periodu. To faktički znači da ne postoji bilo kakva zakonska obaveza aktuelne niti neke buduće buržoaske vlade da ispuni pomenute radničke zahteve. Kada se sve ovo iznese na sto jasno je da nema reči o bilo kakvoj pobjedi već o klasičnom porazu. Kao i u prethodnim godinama kada je dozvolila usvajanje antiradničkog Zakona o radu koji u potpunosti favorizuje poslodavce i kada je dozvolila otpuštanje radnika iz državne službe pod izgovorom snižavanja efekata ekonomske krize, sindikalna birokratija je i ovog puta izdala interese radništva i pokazala da je pod kontrolom režima. Protesti koje je SSSS sa svojim partnerima organizovao u nekoliko gradova Srbije bili su samo bacanje prašine u oči proletarijatu naše zemlje. Sada je sasvim jasno da „žuti“ sindikati nikada nisu bili odlučni ni spremni na delotvornu akciju. Jedino rešenje za radništvo Srbije je stvaranje istinskog klasnog „crvenog“ sindikata koji bi se borio za autentične interese radničke klase. Stoga je Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) uvereniji nego ikad da treba širiti ideju stvaranja sekcije Svetske federacije sindikata (WFTU) u Srbiji. WFTU je jedina istinska klasno orijentisana sindikalna centrala u svetu koju predvode progresivne snage. Primer srpskom radništvu treba da budu njihova braća i sestre koje se na ulicama bore protiv samovolje neoliberalne buržoazije u Grčkoj, Rumuniji, Italiji, Francuskoj, Portugalu i Irskoj. Samo ujedinjeni sa svojim drugovima širom Evrope i sveta radnici Srbije će se izboriti za svoje pravo na rad i pravednije društvo od ovog u kome živimo. Dole sa kompromiserstvom „žutih“ sindikata! Živela borba radničke klase protiv kapitalističke eksploatacije!

Sekretarijat SKOJ-a,
6. novembar 2010.god.

Ekstremizam prateća pojava kapitalizma

Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) buržoaski režim u Srbiji smatra direktno odgovornim za nered nastale tokom održavanja Parade ponosa u Beogradu. SKOJ je protivnik kako svakog oblika diskriminacije i eksploatacije tako i desničarskog i nacional-šovinističkog orgijanja ali naivni su pokušaji Vlade Srbije da sebe amenstira od odgovornosti za ono što se desilo. Činjenica je da se sve veći broj građana Srbije protivi anti-narodnoj politici koju sprovodi Vlada po diktatima zapadnog imperijalizma a da katastrofalna socijalna situacija u zemlji stvara bazu za delovanje retrogradnih snaga. Objektivni krivac za eskalaciju ekstremizma je onaj koji ga uzrokuje a to je zapadni imperijalizam i njegovi sledbenici u Srbiji. Vlada je svojom željom da Paradu ponosa iskoristi za sopstvenu promociju dodatno iritirala javnost i doprinela nemilim događajima na ulicama prestonice. Režim snosi odgovornost što nije uspeo da održi red i mir u gradu. SKOJ najoštrije osuđuje rušenje Beograda ali protestuje protiv policijske brutalnosti koja samo stvara kontraefekat. Zadatak policije je da štiti javni red i mir a ne privilegije vladajuće klase. Indikativno je da se liberalska kampanja da je huliganizam najveći problem sa kojim se Srbija danas suočava i negiranja činjenice da je reč o devijaciji čiji je uzročnik kapitalistički sistem u kome živimo, odvija u osvit najavljenih sindikalnih protesta zbog izmena Zakona o invalidsko – penzijskom osiguranju.

Vlada Srbije nije podržala Paradu ponosa kao posledicu brige za LGBT populaciju, već zbog pritiska iz Evropske unije i sa namerom da ostvari jeftine političke poene. Ekstremizam i drugi oblici ispoljavanja mržnje prateća su pojava kapitalizma kao sistema koji posebnu snagu dobijaju

u uslovima ekonomske krize . Talas nasilja koji se ovih dana manifestovao u Srbiji samo je prateća pojava opšte društveno-ekonomskse krize kojom su izloženi građani Srbije.

Prelaz iz socijalističkog u kapitalistički društveno ekonomski sistem doneo je ogromne promene u oblasti socijalne politike i socijalnog statusa građana. Danas je u Srbiji više od 1.000.000 nezaposlenih, preko 1.500.000 penzionera je na ivici egzistencije, a prema statistikama 2.500.000 ljudi je u kategoriji siromašnih. Stanovništvo koje je u dužem vremenskom periodu siromašilo zbog ekonomske izolacije i ratova, nakon kontrarevolucionarnog puča iz 2000 godine, izloženo je još većem siromašenju i nesigurnosti zbog masovne privatizacije preduzeća i transformacije javnih službi. Više od 10 odsto stanovništva Srbije nalazi se ispod granice siromaštva, a još toliko je na samoj granici. Mladima su značajno smanjene šanse za obrazovanje, zaposlenje i slobodne aktivnosti. Delatnost obrazovnih ustanova izuzeta je iz sistema društvene brige o deci i definisana je kao isključivo vaspitno obrazovna, ne uvažavajući realnost i potrebu ostvarivanja socijalne i preventivne zdravstvene funkcije. Porast nasilja u našem društvu je posledica lošeg ekonomskog stanja, krize, minulih ratnih sukoba, velike količine oružja. Umesto da ih roditelj uputi na usavršavanje znanja, čitanje ili recimo da idu u pozorište ili posete koncert, deca lutaju ulicama i noæu sede po čoškovima u uslovima kada su im obrazovanje nedostupni, a sport i kultura postali komercijalizovani i samim tim nedostupni. Deca u takvim uslovima odrastaju nesrećna, apatična, a u agresivnim grupama pronalaze utočište, jer od svoje porodice i društva ne dobijaju ono što im je potrebno. Neophodno je pravilno usmerenje u životu koje podrazumeva dobro obrazovanje što deci omogućava da postanu uspešni i zadovoljni ljudi. Vlada Srbije kao izgovor za ovakvo ponašanje dela mladih ne traži u njenim stvarnim pre svega socijalno-društvenim korenima već optužuje mlade za organizovani kriminal koji ima za cilj rušenje države.

Da bi se smanjilo nasilje u društvu, neophodne su korenite promene kojima se rešavaju njegovi uzroci. Naime, potrebno je najpre uraditi socijalnu analizu odakle nasilnici potiču i potrebno je uraditi opsežnu prevenciju nasilnog ponašanja. Takođe, neophodno je organizovati odlučnu društvenu akciju i usmeriti se na porodično nasilje, jer je porodica baza za pravilan razvoj deteta, kao i osnov prosperitnog društva. SKOJ je apsolutno uveren da će sa nestankom kapitalizma sa istorijske scene, sa nestankom eksploatacije čoveka nad čovekom, i sa nestankom komercijalizacije obrazovanja, kulture, sporta nestati i koreni nasilja.

Sekretarijat SKOJ-a,
11. oktobar 2010.god.

DELEGACIJA SKOJ-a U POSETI KOMUNISTIČKOJ OMLADINI AUSTRIJE (KJO)

Delegacija Saveza komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) je bila 28. maja u radnoj poseti Komunističkoj omladini Austrije (KJÖ), koja je kao i SKOJ članica Svetske federacije demokratske omladine (WFDY). Do sastanka je došlo u sedištu KJÖ u Beču.

Delegacija SKOJ-a je imala prilike da tokom posete uputi zvaničan poziv Komunističkoj omladini Austrije za učešće na letnjem skupu komunističke omladine koji će se organizovati u Beogradu.

Tokom razgovora izražena su zapažanja o posledicama krize kapitalizma u Austriji i Srbiji, kao i odgovoru na istu od strane progresivnih levih formacija. U duhu te diskusije izneti su istovetni stavovi koje naše dve organizacije dele po pitanjima striktno i snažne kritike revizionističkih i reformističkih tendencija među nekim partijama koje se nazivaju komunističkim ili radničkim, kao i vraćanje ka autentičnim marksističko-lenjinističkim osnovama naše bobe.

KJÖ je izrazio žestoku kritiku krjanje reformističkih stanovišta koje zastupa Komunistička partija Austrije (KPÖ) i izrazio svoju privrženost Komunističkoj Inicijativi koja se od KPÖ izdvojila 2004. godine, ali i pored bliske saradnje koju KJÖ ima sa Komunističkom Inicijativom, ne deluje kao

njihova omladina već nezavisno od bilo koje partije, što donekle otežava rad mladim komunistima Austrije. Drugovi iz KJÖ su unapred bili upoznati sa sramnim pokušajima rovarjenja u komunističkim redovima u Srbiji od strane unuka Josipa Broza i nečeg što se naziva KP u osnivanju. Uz dodatna objašnjenja koja je delegacija SKOJ-a iznela, iznesena je zajednička ocena da je reè o samo još jednom u nizu antikomunističkih ataka na svest i organizovanost radničke klase. Pored ostalih aktuelnosti vezanih za lokalni nivo delovanja, promotrene su i aktuelnosti na međunarodnom planu, poglavito vezano za situaciju u Grčkoj, i po tim pitanjima ocene KJÖ i SKOJ-a su istovetne, solidarne i drugarske.

Sekretarijat SKOJ-a
10. jun 2010. god.

STOP PROGONU KOMUNISTA U POLJSKOJ

Pismo solidarnosti Saveza komunističke omladine Jugoslavije omladini Komunističke partije Poljske:

Dragi drugovi,

Odluka vlasti Poljske o zabrani upotrebe komunističkih simbola nastavak je povampirene antikomunističke histerije.

Taj sramni zakon nudi velike mogućnosti za progon komunističke ideologije i donošenje mera protiv komunističkih organizacija i omogućava hapšenja i progon članova KP.

U isto vreme, svedoci smo aktuelne rehabilitacije nacista u velikom broju zemalja parlamentarnog sistema.

Mi ne možemo dozvoliti da bilo ko povredi sećanja na anti-fašiste, učesnike pokreta otpora, koji su izgubili živote u borbi protiv nacizma.

Anti-komunizam u Evropi nije prolazna pojava. On pokazuje strah vladajuće klase zbog pogoršanja krize kapitalizma i hitnosti zahteva za ukidanje kapitalističkog izrabljivanje.

Radnička klasa, mora odlučno odbaciti nosioce anti-komunizma, jer je istorija pokazala da anti-komunistički napadi prethode otpočinjanju opšte ofanzive protiv socijalnih i demokratskih prava celog naroda.

Neka odgovor provokatorima i anti-komunistima bude naša zajednička borba za prava radnika, za socijalizam.

Poljska buržoazija dalje ruke od komunista!
Solidarnost sa poljskim drugovima!

Sekretarijat SKOJ-a
8. jun 2010. god.

ZLOČIN IZRAELA

Savez komunističke omladine Jugoslavije-SKOJ najoštrije osuđuje napad oružanih snaga Izraela na humanitarni konvoj upućen blokiranom pojasu Gaze u kome je na tiho umiranje osuđeno milion i po ljudi usled nedostatka hrane i lekova.

Svaka blokada je vrsta "tihog genocida". To je doživeo i narod Jugoslavije tokom sankcija. Drastičan primer su bebe u inkubatorima iz Banjaluke koje su umrle usled zabrane uvoza kiseonika za bolnice. Najobjektivniji svetski primer je svakako blokada Lenjingrada od strane Nemaca, kada je od gladi umrlo možda i milion ljudi. Kada su u pitanju Amerikanci ili njihovi saveznici kao npr. Izrael, onda iza njih stoji "međunarodno pravo" koje je pisano samo za "izabrane demokratske države" odnosno imperijaliste i njihove štićenike - poslušnike.

Decenijska tragedija Palestinaca posledica je toga što je Izrael, kao država, postao instrument politike Vašingtona tokom hladnog rata, a danas u težnji Vašingtona da zavlada celokupnim bliskoistočnim rezervama nafte. Ta činjenica onemogućava uspostavu mira. Situacije je tragična i zbog toga što mira nema bez radikalne promene svetske politike.

Sloboda za Palestinu!

Sekretarijat SKOJ-a
31. maj 2010. god.

**Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) svim građanima srdačno čestita 9.maj
- 65 godišnjicu pobede nad fašizmom.**

Tokom XX veka, zaoštavanje krize kapitalizma dovelo je do dva krvava svetska rata.

Dvadesetih i tridesetih godina XX veka imperijalizam je doneo na svet najreakcionarnije potomstvo buržoazije -fašizam. Čovečanstvo je utonulo u noćnu moru, najkrvaviju u svojoj istoriji. U toku višegodišnjeg iscrpljujućeg rata primenjene su sve poznate vrste oružja, uključujući i nuklearno. Desetine miliona ljudi je umrlo.

Nastanak Drugog svetskog rata bio je direktna posledica dominacije buržoaskih odnosa. Od pobede Velike oktobarske socijalističke revolucije, naponi svih država na Zapadu bilu su usmerene na uništenju mlade sovjetske republike. Postojanja Sovjetskog Saveza je bila nepodnošljiva činjenica za globalnu oligarhiju. Britanija, Francuska i SAD su na razne načine solidarisali sa nacističkom Nemačkom u pokušaju da unište prvu državu radnika i seljaka u svetu-SSSR. U izuzetno teškim okolnostima, sovjetsko rukovodstvo nepogrešivo je predvidelo neminovnost novih vojnih konfrontacija imperijalističkih sila.

Nastavak politike kapitalističkih zemalja da izoluju Sovjetski Savez jačao je oslanjanje na unutrašnje snage sovjetske republike. SSSR krenuo ka prevazilaženju tehničke zaostalosti, nasleđa carističke Rusije.

Organizovan je neumoran rad kreativnih ljudi, sovjetska vlada je uložila velike napore kako bi se izbegli novi globalni vojni konflikti poput Prvog svetskog rata. Ipak, naponi sovjetske diplomatije da izgradi sistem kolektivne evropske bezbednosti bili su slomljeni politikom zapadne "demokratije" koja je u nacističkoj Nemačkoj videla saveznika u rušenju SSSR-a.

Stalno suočeni sa varljivom igrom Zapada, sovjetska Vlada je odlučila da potpiše sa Nemačkom pakt o nenapadanju. Kao rezultat toga, SSSR je dobio dve dragocene godine u cilju jačanja odbrane zemlje.

Ipak rat nije izbegnut. Ključni deo Drugog svetskog rata, postao je Veliki otadžbinski rat sovjetskog naroda protiv nacističke agresije 1941-1945. Svi pokušaji da se zaboravi postojanje

čoveka-plana "Ost" je zločin protiv istorijskog sećanja čovečanstva. Sprovođenje ovog plana koštalo je milionske žrtve sovjetskog naroda. Od 26,6 miliona ljudi, koji je umro u toku rata, skoro dve trećine bilo je civilno stanovništvo, uništeno većinom na naj stravičnije načine.

U bici za Moskvu fašističke trupe pretrpele su prvi poraz u Drugom svetskom ratu. Godinu dana kasnije kod Staljingrada nacistički osvajači beže u sramotnom povlačenju. Nade i želje Hitlera da dominira svetom bile su oduvane u etar. Nakon pobede u leto 1944, Crvena armija je bila u stanju da bez pauze, pokrene čitav niz akcija koje su dovele Rajh na rub propasti. Tokom borbi na Visli i Odri, sovjetske trupe su probile odbranu neprijatelja i zašle u dubinu. Ova operacija nije bila samo nož pod grlo fašističke zveri, već je pomogla pobedu saveznika u Ardenima. Jedan za drugim su padali nacističke uporišta.

Briljantan kraj Velikog domovinskog rata bio je zauzimanje Berlina. Bila je to kulminacija ogromnog obima operacija na nekoliko frontova, pod komandom maršala pobede - Žukova, Konjeva i Rokosovskog.

Velike pobede bile su posledica ogromnog zalaganja od strane sovjetskih vojnika, komanata i političkih komesara, partizana i ilegalnih boraca, ogromen posvećenosti zaposlenih u u pozadini. Tokom Velikog domovinskog rata, više od 11 hiljada vojnika postali su heroji Sovjetskog Saveza izrazivši ogromni junaštvo koje nisu poznavale vojske buržoaskih država.

Sovjetska pobeda je bila delo ogromnog napora vojnika i civila, boraca i radnika, ratnika i seljaka.

Dok je besne teror okupatora koji komada zemlju, počinje oružana borba pod rukovodstvom KPJ, prekaljene u desetogodišnjem ilegalnom radu. Narod je pozvan u borbu protiv fašističkih osvajača i njihovih saradnika, bez obzira na nacionalne i verske razlike. Centralni komitet KPJ traži od članova mobilizaciju svih u borbu protiv okupatora: „mobilisati sve one koji su se pokazali ili će se pokazati u sadašnjim uslovima, kao neustrašivi i disciplinovani borci”.

Na tlu kontinentalne Evrope NOVJ, je izuzimajući herojsku Crvenu armiju, bila najjača članica Antifašističke koalicije. Ona je bila osobena po mnogo čemu, između ostalog i po tome što nije stvorena kroz pokret otpora već je ponikla u masovnom narodnom ustanku s komunistima na čelu koji je faktički stvorio drugi front u Evropi. Aktuelna vlast gotovo sa prezirom pokušava da sakrije istinu o slavnoj i herojskoj antifašističkoj borbi koju su predvodili komunisti i kojoj se divio ceo svet.

Ona na sve načine pokušava da antifašistički otpor prikaže kao uzaludno žrtvovanje i rehabilituje snage koje su sramno izgubile rat. Pokušava se prikriti istorijska činjenica da su jedini pravi patrioti, u toku Drugog svetskog rata, na ovim prostorima bili komunisti koji su se stavili na čelo oslobodilačkog pokreta i naroda koji nije želeo da se preda drskom i surovom nacističkom okupatoru. Mi se spravom ponosimo herojskim otporom koji su naši narodi predvođeni KPJ iskazali u borbi sa neprijateljem. Vaspitavajući se na slobodarskim i borbenim tradicijama NOR-a i socijalističke revolucije, mi ćemo kao i do sada nepokolebljivo štititi i razvijati vrednosti koje su uz ogromne žrtve, stvarale generacije naših slavnih predaka. Iskreni antifašisti nikada neće zaboraviti istorijsku činjenicu da su našu zemlju oslobodili partizani predvođeni komunistima uz nesebičnu bratsku pomoć Crvene armije, vojske Prve zemlje socijalizma, slavnog Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika. Nikada neće, svi iskreni antifašisti i rodoljubi, zaboraviti i to da je oslobodilačka borba bila istovremeno i socijalistička revolucija koja je uspešno trijumfovala i nakon koje je izgrađeno pravednije društvo i bolja budućnost. Nikada ne smemo zaboraviti pale borce za oslobođenje i moramo slediti njihov herojski primer kako se treba boriti protiv okupatora i tiranije. Razlog više je taj što se fašizam u raznim svojim oblicima povampirio i danas i pokušava da zatre sve što je progresivno i humano.

Fašizam je već jednom poražen, najviše zahvaljujući komunistima i SSSR, a porazićemo ga opet na isti način na koji su to uradili naši očevi i dedovi.

Obeležavanje 65 godina pobeđe nad fašizmom treba da dobije širok publicitet širom zemlje i cele bivše socijalističke domovine-SFRJ. Savez komunističke omladine Jugoslavije - SKOJ će dati svoj doprinos sprovođenjem borbe protiv falsifikovanja istorije.

Živeo 9.maj!
Slava antifašističkim palim boricima!
Slava slavnoj Crvenoj armiji i jugoslovenskim partizanima!
Smrt fašizmu, sloboda narodu!

Sekretarijat SKOJ-a
9. maj 2010. god.

NKPJ i SKOJ OBELEŽILI PRVI MAJ

Povodom 1.maja Dana međunarodne solidarnosti radničke klase Nova komunistička partija Jugoslavije (NKPJ) i Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) obeležili su taj značajan datum u istoriji svetskog proletarijata polaganjem venaca i tradicionalnim mitingom na Trgu Dimitrija Tucovića (Slavija) u Beogradu. Obeležavanju 1.maja ove godine pridružili su se i članovi organizacije Komunisti Srbije koji su zajedno sa NKPJ i SKOJ učestvovali na mitingu.

Nakon završetka mitinga aktivisti SKOJ i NKPJ priključili su se prvomajskoj koloni Novog sindikata zdravstva, a posle toga koloni Udruženih sindikata Srbije „Sloga“. Protestna šetnja je prošla Trgom Dimitrija Tucovića, zatim Beogradskom ulicom do Bulevara revolucije i zgrade Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja, Savezne skupštine da bi se procesija završila na Terazijama ispred Agencije za privatizaciju. Članovi SKOJ-a i NKPJ davali su ton prvomajskoj protestnoj manifestaciji pevajući revolucionarne pesme - „Internacionalu“ i „Bela čao“ i skandirajući parole „radnička Srbija“ i „buržujski lopovi“.

Pripadnici SKOJ i NKPJ bili su dobro prihvaćeni od radnika u protestnoj šetnji kojima su delili novi broj Glasnika SKOJ-a posvećenog 1.maju. Nakon završetka skupa članovi SKOJ i NKPJ uputili su se ka sedištu Partije u Nemanjinoj 34 pevajući komunističke pesme, skandirajući proleterске parole i visoko vijoreći crvene zastave Partije i SKOJ-a.

PRVOMAJSKI PROGLAS SAVEZA KOMUNISTIČKE OMLADINE JUGOSLAVIJE

Svim radnim ljudima, radničkoj klasi i građanima Srbije Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) najsrdanije čestita Prvi maj – Dan međunarodne solidarnosti radničke klase.

Ovaj 1.maj radnička klasa obeležava u uslovima svetske ekonomske krize koju je stvorio kapitalistički sistem koji pokazuje ozbiljne znake truljenja. Ekonomska kriza polako počinje da utiče na smanjenje potražnje robe i sirovina na svetskom tržištu. Najpogubniji udar krize pogađa industriju metala, prehrane, građevine i hemije. Najavljuje se otpuštanje 120 000 radnika dok će zaposleni biti suočeni sa realnim smanjenjem vrednosti plata zbog rastuće inflacije. Realno privreda Srbije je na nivou 30-tih godina prošlog veka, kada je glavnina industrije bila u rukama stranaca ili domaćih kapitalista. Danas glavninu profita iz Srbije iznose strani kapitalisti i domaći

tajkuni. Nerazumno je očekivati od kapitalističke klase da će biti solidarna sa radničkom klasom i da će krvavo iscedene profite dobijene radom proletarijata iskoristiti za prevazilaženje ekonomske krize. To jasno pokazuje njihovu nezajzljivu glad za zaradom stečenom eksploatacijom tuđeg rada. Buržoaska Vlada Srbije pokušava pre svega da zaštiti krupne kapitaliste koji stoje iza građanskih političkih stranaka, a koji su zgrnuli ogromni profit izrabljivanjem radničke klase pretvorene u moderne robove. Objektivno država nema snagu da se odupre efektima krize. Država dozvoli povećava plata i penzija a zatim odobri poskupljenja koja od građana izvuku više para nego što su ih kroz povećanje dobili. Obećanja koja daje Vlada su najobičnije prazne reči. Videli smo to mnogo puta za proteklih 8 godina. Istinski ekonomski razvoj moguć je samo u okvirima istinske nezavisnosti koja se može ostvariti samo u uslovima suverenog raspolaganja svojim prirodnim bogatstvom i nacionalnih dohotkom. U ovom trenutku država mora računati pre svega na sopstvene snage i mogućnosti. Umesto zatvaranja u NATO savez i EU, radnička klasa se mora izboriti za put progresa kojim koračaju socijalističke zemlje i države okupljenje oko projekta ALBA, koji su globalni nosioci stvaranja međunarodne zajednice zasnovane na istinskoj ravnopravnosti, solidarnosti.

SKOJ zahteva hitne mere za rešavanje problema ekonomske krize. Sve relevantne činjenice ukazuju da se Srbija nalazi pred ekonomskim kolapsom. Spoljni dug Srbije prešao je 30 milijardi dolara, a zaduženost iz meseca u mesec raste za preko 1, milijardi dolara. Spoljni trgovinski deficit za prva četiri meseca 2008. godine dostigao je 4,2 milijardi dolara. Tokom predhodne dve godine Srbija je trošila 25 posto više nego što je proizvela. Zaposlenost je pala ispod 2 miliona, a nezaposleno je preko milion ljudi. Raste industrija koja se zasniva isključivo na uvoznim sirovinama-primer Ju es stil koji uvozi sve sem jeftine radne snage i struje. Trikovima se prikriva budžetski deficit jer se neplaćanja u tekućoj godini prenose u sledeću, a novac dobijen od privatizacije knjiži u tekućoj godini. Postavlja se logično pitanje kako će srpska buržoazija puniti budžet kada sve rasproda. Nova vlada će se zaduživati i rasprodavati preostale državne resurse. Tako je najavljena prodaja najuspešnije državne kompanije Telekom Srbija. Faktički Srbija živi danas od plodova socijalizma stvaranih 45 godina jer buržoazija nošta ne stvara već samo rasprodaje. Sasvim je izvesno da kapitalizam u Srbiji pokazuje znake ozbiljne krize koja se produbljuje sve više i na globalnom nivou. Očito je da je kapitalizam kao sistem koji trpi parazitiranje vladajuće klase nesposoban da udovolji potrebama radnog čoveka. Stoga SKOJ smatra da je Srbiji potreban novi put, a to je put stabilnog socijalističkog razvoja. Samo istinski socijalizam može obezbediti građanima duhovni i materijalni prosperitet, opštu zaposlenost, besplatno školstvo i zdravstvo, stabilne penzijske, invalidske i socijalne fondove. Samo istinski socijalizam može učiniti zemlju vojnički snažnom i nezavisnom. Današnja radnička klasa svedena je na moderno roblje. Svedočanstva o neprijavljenim radnicima, šikaniranju na poslu, izdavanju umrlica svakome ko pređe pedesetu, otpuštanju žena koje ostanu u drugom stanju, nezakonitom davanju otkaza predstavljaju knjigu utisaka o sumraku radničkih prava u srpskoj tranziciji koja se žanrovski može svrstati u horor komediju. Poslodavci, naime, umiru od smeha, a zaposleni, to su oni srećnici koji su uopšte dobili posao, umiru od straha da ga ne izgube.

Država čini sve da zaštiti interese krupnog kapitala koji često finansira buržoaske političke partije. U tom sistemu spojenih sudova politike i krupnog kapitala, interesi zaposlenih su iscurili u kanalizaciju neoliberalizma. Pozivamo radne ljude da stanu u jedan front za: - Davanje finansijske pomoći mladima i nezaposlenima; - Ukidanje PDV za osnovne životne namirnice, gorivo, grejanje, lekove, opreme i hrane za novorođenčad; - Zamrznuti vraćanje svih zajmova radnika koji su izgubili posao; -Povećanje plata i penzija u skladu sa rastom cena. Imperativ je vremena zajednički front svih komunista i progresivnih ljudi. Zajedno protiv stranaka koje zagovaraju EU predaju.

Postoji samo jedna realna politička i ekonomska alternativa-socijalizam!

Živeo 1.maj Dan međunarodne solidarnosti radničke klase!
Dole sa kapitalizmom! Živela borba za radnička prava i slobodu!
Živeo socijalizam i komunistička perspektiva!

Sekretarijat SKOJ-a
1. maj 2010. God.

DEKLARACIJA SAVEZA KOMUNISTIČKE OMLADINE JUGOSLAVIJE:

NEKA POBEDE ISTINA I PRAVDA!

SLOBODA ZA PETORICU ANTITERORISTIČKIH BORACA!

Zahtevamo od Vlade Sjedinjenih Američkih Država slobodu za pet mladih kubanskih patriota Antonia Gerera , Fernanda Gonzalesa , Gerarda Hernandez , Ramona Labanjina i Rene Gonzalesa koji su odlučili da posvete svoje živote, daleko od svoje otadžbine, borbi protiv terorizma u američkom gradu Majamiju, centru većine napada protiv Kube.

Oni su se uputili u Sjedinjene Države da bi prikupili informacije o neprijateljskim planovima terorističkih organizacija koje već dugo imaju sedište u Majamiju, uključujući tu i Kubansko-američku nacionalnu fondaciju (CANF), Kubansko veće slobode (CFC), Braća pritiču u pomoć, Demokratski pokret, Alfa 66, i mnoge druge koje se mogu pohvaliti podužim spiskom kriminalnih aktivnosti. Među akcijama koje su ove grupe iz Majamija izvele protiv Kube nalaze se sabotaze i napadi koji su odneli stravičan danak – hiljade poginulih i povređenih, veliku ekonomsku štetu, šverc oružja, droga i ljudi, i na stotine zavera da se ubije kubanski lider, Fidel Kastro. Takođe su sprovodile terorističke akcije na tlu SAD-a i u drugim zemljama.

Sve procene govore da su Petorica Kubanaca izvedeni na izmanupulisano suđenje u Majamiju, u potpunosti neprijateljski raspoloženom gradu gde nije bilo moguće održati pravično i nepristrasno suđenje u skladu sa pravom SAD-a i međunarodnim pravom. Antikubanske organizacije u Majamiju organizovali su lažnu i žestoku propagandnu kampanju usmerenu kao vršenju pritiska na javno mnjenje u Floridi i sudski proces, što je bila situacija koju su stalno osuđivali advokati odbrane, koji su podneli zahtev kojim su tražili promenu mesta suđenja, a koji je na kraju bio odbačen.

Tokom celog sudskog postupka organi vlasti ometali su napore advokata odbrane time što su odlagali ili sprečavali pristup dokumentima koji su bili sumnjivo klasifikovani kao tajni, i omogućavali im da vide samo petinu svih dokaza. Čak i pet godina kasnije, ovim advokatima bilo je zabranjeno da pregledaju te hiljade dokumenata da bi mogli da pripreme žalbu.

Petorica Kubanaca osudjena je na stroge i nepravdične kazne, primenjujući maksimalnu kaznu u svakom od tih slučajeva, uprkos tome što glavni delovi optužnice nikada nisu dokazani.

Ovi mladi borci protiv terorizma moraju biti priznati kao Zagovornici ljudskih prava, što je status koji je predviđen Deklaracijom o zagovornicima ljudskih prava koju je 1998. godine usvojila Generalna skupština UN i koji se daje onima koji se, kao i oni, bore protiv kršenja ljudskih prava, organizovanog kriminala i terorista.

Radna grupa OUN posle razmatranja argumenata koje su iznele porodice i vlada SAD-a iznela je sledeće mišljenje: Lišavanje slobode ovih pet Kubanaca je proizvoljno, i u suprotnosti sa članom 14. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, čiji su Sjedinjene Države potpisnica.

SKOJ poziva sve ljude dobre volje da se pridruže sve masovnijem pokretu solidarnosti sa pet

kubanskih heroja koji su sada politički zatvorenici u Sjedinjenim Državama.

Neka pobjede istina i pravda!

Sloboda Petorici Heroja!

Dole sa imperijalizmom!

Viva Cuba Socialista!

Savez komunističke omladine Jugoslavije

Beograd,

29. mart 2010. godine

PODRŠKA GENERALNOM ŠTRAJKU U GRČKOJ

Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) daje punu podršku generalnom štrajku u Grčkoj koji predvode progresivni sindikat PAME i Komunistička partija Grčke (KKE). SKOJ se solidariše sa radničkom klasom Grčke koja demonstrira mirno i dostojanstveno štiteći na taj način svoje pravo na rad, socijalnu sigurnost i dostojan život. Desetine hiljada grčkih radnika nedvosmisleno su poručili grčkoj buržoaziji ali i Međunarodnom monetarnom fondu da nemaju nameru da snose žrtvu zbog ekonomske krize koju nisu stvorili oni već kapitalizam. Vladajuća buržoazija odgovorila je brutalnom silom jasno pokazujući šta misli o pravima radničke klase.

Grčka radnička klasa, predvođena njenom avangardom KKE ne želi da dozvoli neoloberalnoj buržoaziji da otpuštanjima i smanjenjem zarada sačuva svoje privilegije. Žestok i uporan otpor širokih narodnih masa Grčke uplašio je Belu Kuću, Evropsku uniju i udarnu ekonomsku pesnicu imperijalizma MMF koji grozničavo pokušavaju da spasu grčku buržoasku vladu i neoliberalni ekonomski koncept nametnut čitavom svetu zbog koga je svetska privreda i doživela ekonomski kolaps. Grčki narod je masovnim protestima jasno rekao NE neoliberalnoj politici. Svetsku krizu je izazvao kapitalizam i njegovi predvodnici moraju da plaćaju danak takve politike a ne radnička klasa. To je moćna poruka koju mora da usvoji i radnička klasa Srbije. Proletarijat naše zemlje se suočava sa istim problemima kao i braća i sestre u Grčkoj. Srpska buržoaska vlada bespogovorno sprovodi neoliberalnu politiku po diktatu MMF-a koja predstavlja omču oko vrata našoj ekonomiji. Državna kasa je prazna, privreda je potpuno uništena a Vlada Srbije namerava da proda i ono malo javnih preduzeća koja ostvaruju profit. Srpski proletarijat treba da uči od svojih grčkih drugova i da shvati šta su to pravi borbeni radnički sindikati i na koji način se oni bore za prava radnog čoveka. Srpski proletarijat treba da nauči koliko je solidarnost moćno oružije u toj borbi. Grčki radnici ne dozvoljavaju svojoj buržoaziji da ih okrene jedne protiv drugih. Grčka radnička klasa ne prihvata da teret krize treba da padne na pleća njihove braće i sestara koji rade u javnom sektoru. Oni ne žele da prihvate to kukavičije jaje koje promoteri neoliberalnog ekonomskog koncepta propagiraju u Srbiji. Svi radnici su braća i kada je ugrožena egzistencija jednog ugrožena je egzistencija svih njih. Srpska radnička klasa ne sme da dozvoli da ih buržoazija deli na one koji rade u privatnim i na one koji rade u javnim preduzećima. Te lažne podele su pogubne i odgovaraju samo kapitalistima na vlasti jer skreću pažnju sa dijalektičke istine da višak vrednosti stvara samo radnička klasa a da su gazde paraziti. Stoga srpski radnici treba da slede primer svojih grčkih drugova i jasno poruče da radnička klasa ne želi da plaća za greške buržoaskog neoliberalnog režima u Srbiji.

Živela borba radničke klase Grčke!

Živeo PAME i KKE!

Proleter i svih zemalja ujedinite se!

Sekretarijat SKOJ-a

28.3.2010. god.

PRIVATIZACIJA TELEKOMA NOVA PLAČKA RADNIČKE KLASE

Savez komunističke omladine Jugoslavije osuđuje najavu Vlade Srbije da će privatizovati Telekom Srbije jer će na taj način još jedna državna firma od vitalnog značaja preći u ruke stranog kapitala. Odluka Vlade o privatizaciji preduzeća Telekom Srbija još jednom pokazuje po građane Srbije pogubni neoliberalni karakter vladajuće vrhuške. Takođe, najnoviji potez buržoaskog režima razotkriva nesposobnost Vlade da reši sve veći trgovinski deficit ali i da se izbori sa opravdanim nezadovoljstvom građana

Telekom je najprofitabilnija domaća kompanija koja je prošle godine imala operativnu dobit od 43,5 odsto, što je rekord u poslednjih desetak godina. Od toga je država Srbija dobila svoj deo, grčki partner, kompanija OTE svoj, a jedino radnici nisu dobili ništa.

Vladi Srbije pripada 70 odsto a Telekomu 30 odsto dobiti te kompanije. Od tih 30 odsto radnici nisu dobili ništa. Pristalice neoliberalnog koncepta i zagovornici privatizacije u javnosti su stvorili sliku da radnici Telekoma imaju velika primanja, jer imaju monopol, a istina je da najveći prihod kompanija ostvaruje u sektoru gde postoji jaka konkurencija a to je mobilna telefonija. Uvođenje poreza na telefoniranje mobilnim telefonom je direktno urušavanje kompanije jer se zavlači ruka u džep radnicima Telekoma budući da se destimilišu korisnici usluga.

Srpska buržoaska vlada je najveća katastrofa koja nas je zadesila. Naša zemlja lakše i brže se oporavila od posledica razaranja Drugog svetskog rata nego što se može oporaviti od vladavine neoliberalne vlade koja nas vodi u propast.

Pred svima nama stoji borba za rušenje poretka koji nam je nametnut, koji nas ponižava i pljačka. Radnička klasa mora dići svoj glas i reći odlučno NE daljoj privatizaciji koja je uperena protiv vitalnih interesa građana Srbije.

Stop privatizaciji!

Za novu ekonomiju za dobrobit svih ljudi!

Za socijalističku privredu!

Sekretarijat SKOJ-a

26.3.2010. god.

DAN SEĆANJA NA ŽRTVE NATO AGRESIJE

Delegacije NKPJ i SKOJ-a su u više gradova polaganjem cveta na spomen obeležja zrtvama NATO agresije obeležile 11 godina od surove NATO agresije protiv Savezne republike Jugoslavije. SKOJ je naglasio da je bombardovanje SRJ bilo duboko nehumano i izraz imperijalističke agresije i ekspanzije u kojoj su zrtve bili pripadnici svih naroda koji su živeli na području SR Jugoslavije, posebno na Kosovu i Metohiji.

Sekretarijat SKOJ-a
24. mart 2010. God.

SUSRET EVROPSKIH KOMUNISTIČKIH OMLADINSKIH ORGANIZACIJA 6.-17. MART 2010. GODINE, BRISEL

Delegacija Saveza komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ) je prisustvovala osmom susretu evropskih komunističkih omladinskih organizacija koji se održao 16. i 17. marta u Briselu pod sloganom „**Borba komunističke omladine protiv kapitalističkog varvarstva; za socijalizam!**“.

Ovom važnom skupu prisustvovalo je 16 delegacija komunističke omladine iz različitih zemalja Evrope. U dva radna dana raspravljalo se o položaju omladine u okolnostima koje je proizvela kriza kapitalizma, kao i o buržoaskoj reviziji rezultata izgradnje socijalizma, antikomunističkim napadima kao evidentnoj posledici straha od komunizma. Skup je bio sjajna prilika za razmenu iskustava o problemima sa kojima se susreću mladi komunisti Evrope u svom delovanju, kao i o rezultatima delovanja. Opšti zaključak je bio da su ključni problemi mladih komunista velikom većinom zajednički te da otud zajednična akcija u cilju razrešavanja istih predstavlja nužnost.

Delegacija SKOJ-a je imala zvanične bilateralne razgovore sa Komunističkom omladinom Portugala (JCP) i omladinom Belgije (COMAC). U posebno značajnim razgovorima sa predstavnicima Komunističke omladine Grčke (KNE) postignuto je nekoliko važnih dogovora oko formiranja balkanske federacije komunističke omladine, kao i nekim tehničkim pitanjima vezanih za delovanje SKOJ-a i KNE-a.

Delegacija SKOJ-a je izrazila čestitke Komunističkoj omladini Češke (KSM) na nedavno izvojevanoj pobedi pred vrhovnim sudom Češke Republike i ponovnoj legalizaciji te organizacije, i potvrdila solidarne, drugarske i bratske odnose između SKOJ-a i KSM-a koji se zasnivaju na zajedničkoj borbi za socijalizam, protiv antikomunizma i revizionizma.

U brojnim susretima SKOJ-a sa predstavnicima delegacija ostalih komunističkih omladinskih organizacija ispoljen je konstruktivan pristup u daljem internacionalnom delovanju. Ovaj skup je bio prilika da se SKOJ-u zvanično upute pozivi na nekoliko kongresa i festivala koji će se organizovati ove godine od strane niza bratskih komunističkih omladinskih organizacija.

Sekretarijat SKOJ-a
18. mart 2010. God.

NASTUP SKOJ-a NA VIII SUSRETU KOMUNISTIČKIH OMLADINSKIH ORGANIZACIJA

Drugarice i drugovi,

srdačno vas pozdravljam ispred Saveza komunističke omladine Jugoslavije. U cilju odgovora na dve glavne teme ovog važnog skupa prezentovaću vam sadašnju ekonomsku i socijalnu situaciju u Srbiji, njen odraz na položaj mladih, kao i aktivnosti naše organizacije.

Kriza u kojoj se našao kapitalizam usled nesposobnosti da razreši omasovljene antagonističke protivrečnosti koje je proizveo i u koje se zapleo, pogodila je kako veći deo sveta tako i Srbiju. U zemljama poput naše, u kojima je posle kontrarevolucije izvršena pljačkaška privatizacija sa stravičnim konsekvencama koje su našu ekonomiju i druge aspekte društvenog života dovele do kolonijalnog položaja i zavisnosti od osnovnih finansijskih poluga međunarodnog imperijalizma – MMF, Svetska banka i Svetska organizacija za trgovinu – doprinela je da rezultati krize budu posebno očigledni, teški i poražavajući. Naši tzv. prijatelji iz Vašingtona i EU u najboljim namerama da doprinesu što bržem prelasku Srbije i ostalih jugoslovenskih republika na liberalnu tržišnu privredu su samo u zadnjih deset godina preko multinacionalnih kompanija koje posluju u Srbiji kupovinom njene privrede, banaka i prirodnih bogatstava izvukli profit od preko 200 milijardi dolara. U isto vreme spoljnji dug Srbije je prevazišao 35 milijardi dolara. Kako bi se nosila sa ovako teškom situacijom „naša“ vlada slepo sluša sve savete MMF-a i Svetske banke i sprovodi reforme na uštrb socijalne brige i javnog sektora. Građanima Srbije se kroz buržoaske medije servira laž o bezalternativnosti tih postupaka i čak se vrši javna prpoaganda u cilju podrške što potpunijem i bržem ostvarivanju tzv. reformi. Manipulativna strategija vlade ima za cilj okretanje radnika iz privatnog sektora protiv radnika iz javnog sektora, optužujući potonje za parazitizam, te na taj način legitimiše prohteve svojih nalogodavaca i vrši ozbiljne i neodgovorne postupke na štetu miliona polugladnih radnika Srbije. S druge strane vlada ne poseduje nikakvu strategiju za izlazak iz krize i oporavak, već životari isključivo na račun kredita koje halapljivo uzima bez ikakvog plana i računa o načinu otplate istih. Ne razmišlja se o podsticanju proizvodnje i otvaranju novih radnih mesta, već kako da se kreditima podstakne rast potrošnje, a znamo da je neracionalno kreditiranje potrošnje i bilo glavni uzročnik ove samo još jedne struktune i ciklične krize kapitalizma. Da stvar bude još ciničnija, vlada najavljuje brzi izlazak iz krize i u isto vreme nova otuštanja. Kriza ne može da se stišava a da broj nezaposlenih raste. Najveći sindikati u Srbiji imaju poltronsku ulogu vlasti, te je to ogroman problem za realizaciju generalnog štrajka, iako za njim ima potencijala usled opšteg nezadovoljstva radnika.

Ovakva situacija teško pogađa mlade u Srbiji. Usled bolonjskih adaptacija obrazovnog sistema i preskupih školarina čije cene svake godine skaču, frapantno se smanjuje broj studenata koji se upisuju na prvu godinu studiju, po nekim podacima čak za 7% godišnje. Školarine na univerzitetima u Srbiji premašuju u proseku 1200 e, dok u isto vreme prosečne plate teško prelaze 200 e, a nepotrebno je na ovom mestu dodatno obrazlagati kakvu vrstu znanja zahvaljujući bolonjskim reformama naši studenti dobijaju za ovako previsoku cenu. Čak i po završenim studijama šanse mladog čoveka su mršave usled sve manje ponude poslova, što doprinosi opštoj apatiji među mladima. Uz to našu zemlju pogađa još jedan jako bolan i iscrpljujući problem a to je okupacija naše južne pokrajine Kosova od strane udarne pesnice krupnog kapitala, NATO pakta. Taj problem izaziva pojavu nacionalne postideenosti posebno vidne među omladinom, kojom se demagoški manipuliše po tom pitanju. Ksenofobija i radikalni nacionalizam su logične reakcije među mladima koje nemaju svoje autentično izorište u našem društvu, već su nuspojave postsocijalističkog razdoblja, privatizacije, klasnog razotuđivanja koje je usledilo kao i poglavito stranog faktora, t.j. doslono kolonizacije.

SKOJ se striktno protivi ulasku Srbije u EU. Teror kojim se promovise nužnost i bezalternativnost tog procesa pokušava da zamagli robski karakter istog i pruži legitimnost procesima koji su sada na sanzi u Srbiji.

SKOJ se striktno protivi agresorskoj politici koju realizuje NATO pakt proizvedeci nova ratna žarišta i okupacije širom planete. Mi se zalažemo za neutralnu poziciju naše zemlje.

SKOJ se striktno protivi pljačkaškoj privatizaciji i konstntno naglašava da ne postoji poštena priatizacija jer svaka privatizacija predstavlja pljačku radnika.

SKOJ i NKPJ se na međunarodnom planu zalažu za reupostavu Komintere, a u prvim koracima za osnivanje balkanske federacije komunističkih omladina kao i oslanjanje na trenutno postojeće socijalističke i druge progresivne zemlje u svetu. Zašto je to nama važno? Zato što je prosečan radnik u Srbiji prepušten utisku nesposobnosti rukovođenja vlastitom sudbinom usled volje inostranih faktora od kojih njegov položaj u potpunosti zavisi. Zato mi zagovaramo uspostavu snažne međunarodne alteranative imperijalističkim polugama kao što su EU, SAD, NATO, MMF, Svetska banka...

Naša borba za reafirmaciju i reuspostavu socijalizma se odvija u jako teškim uslovima. Antikomunistička histerija koja je zavladała po rušenju naše domovine Jugoslavije ne jenjava. Ipak, sve veći broj ljudi, i to poglavito mladih, uviđa bezilzaznost procesa koje je ostvarilo kapitalističko varavastvo, i u tom cilju odbacuje tu histeriju što je rezultiralo prilivom novih članova u našoj organizaciji u poslednjem periodu. Aktivnosti su brojne i u skladu sa našim mogućnostima. SKOJ deluje na tri glavna fronta a to je borba za besplatno visoko obrazovnje, borba za srednjoškolska pitanja i borba za prava mladih radnika.

Sva tri fronta na koja delujemo su međusobno povezana. Mi uvek polazimo od kritike tlačiteljske podele na intelektualni i fizički rad. Nepostojanje besplatng visokog obrazovanja se odražava i na srednjoškolsko i veću nezainteresovanost mladih za obrazovanje i dalju emancipaciju. Po svim pitanjima mi nastupamo kao jedinstveni front.

Redovno se priključujemo studentskim protestima i blokadama, a u talasu studentskih protesta u novembru prošle godine uspeli smo i da povedemo i radikalizujemo neke od tih protesta. U toku je formranje našeg studentskog sindikata za šta su nam dragocena iskustva naših drugova iz inostranstva. Za prvo vreme u okviru njega ćemo aktivno nastupati sa minimalnim realno izvodivim zahtevima kojim mislimo da izvršimo dalju promociju i omasovjenje sindikata.

Na svim značajnim radničkim protestima mi smo redovno viđeni. Solidarnost sa radnicima i dizanje svesti o katastrofalnim posledicama svake privatizacije su glavna oruđa sa kojima raspolažemo. Pod našim je uticajem i jedan manji sindikat radnika iz privatnog sektora od kojeg očekujemo značajnije rezultate u skorom periodu.

Srednjoškolska omladina je posebno aktiva u našem radu, jer ona predstavlja najbolji primer buntovnika sa jednim ogromnim razlogom. Njihova zainteresovanost i želja za daljom marksističko-lenjinističkom edukacijom je nešto što uliva puno nade u našoj borbi. Obrazovanje mladih kadrova je proces od nasušnog značaja za naš rad jer od njega zavise naši dalji rezultati, te mu ozbiljno i pristupamo.

Pored naporne borbe i teške situacije u kojoj se nalazimo mi optimistično gledamo na ispunjenje ciljeva za koje se zalažemo. Socijalizam predstavlja zakonomernu etapu u razvoju čovečanstva. Sukob rada i kapitala moraće da porodi nove proleterske revolucije u raznim delovima sveta. Socijalne pravde nema bez socijalizma, a istinskog socijalizma nema bez autentičnog marksizma-lenjinizma. Kako nas drug Lenjin uči samo zauzimanjem dosledne pozicije bez ikakvih kompromisa po idološkim pitanjima mi smo sposobni da delujemo tako da naša akcija utiče na trenutno postojeću političku konstelaciju. Marsizam-lenjinizam za razliku od kojekavih trećeputaških skretanja i pomirivanja sa kapitalizmom je jedini sposoban da bude dostojna i potpuna njegova zamena. Zato će XXI vek biti vek trujumfa socijalizma.

Živeo marskizam-lenjinizam!

Živela internacionalna omladinska komunistička solidarnost!

SVETOZAR MARKOVIĆ: PRIMER KOJI TRAJE - 135 godina od smrti -

Svetozar Marković bio je političar, književnik, publicista, pisac, osnivač socijalističkog pokreta u Srbiji, prvi teoretičar realizma u srpskoj književnosti. Spada među najznačajnije političke ličnosti Srbije u drugoj polovini XIX veka.

Tokom studija u Rusiji upoznao se sa socijalističkim i marksističkim idejama, spisima socijalista-utopista. U nastavku studija u Švajcarskoj upoznao se sa naučnim socijalizmom Karla Marksa i ubrzo je postao je predstavnik Prve internacionale za Srbiju i Balkan.

Još kao student počeo je da piše kritički o stanju u Srbiji, a kao politički radnik pročitao se člankom „Srpske obmane“ koji je bio objavljen u novosadskom listu „Zastava“. U njemu je bespoštedno kritikovao ustav iz 1869. godine, a zbog kritičkih članaka u istoimenom listu o prilikama u Srbiji i politici Namesništva posle smrti kneza Mihaila izgubio je stipendiju čime mu je onemogućeno dalje školovanje.

Svetozar Marković je 1871. godine pokrenuo prvi socijalistički list u Srbiji i na Balkanu - „Radenik“. U vreme boravka u Srbiji uglavnom se bavio izdavanjem listova. Posledice kritike srpskih vlasti bila su česta proterivanja i zatvaranja. Prisiljen da napusti Srbiju, skoro godinu dana proveo je kao emigrant u Novom Sadu. Vrativši se ponovo u Srbiju 1873. god. potpuno se predao političkom radu. 1873. i 1874. godine izdavao je politički list „Javnost“ i „Glas javnosti“, a 1875. godine „Oslobođenje“. I dalje je bio proganjan, hapšen i osuđivan.

Svoj socijalistički pogled i pokret vezao je i za nasleđe srpske istorije, čime je postigao znatan stepen originalnosti. Bio je i pionir u borbi za parava žena i ravnopravnost polova u Srbiji.

Bavio se teorijskim izučavanjem srpskog nacionalnog pitanja po kome je trebalo stvoriti jednu državu južnih Slovena na Balkanu. U svom delu „Srbija na Istoku“ Svetozar Marković je dao i svoje koncepcije rešenja nacionalnih odnosa na Balkanu. Rešenje Istočnog pitanja video je u zajedničkom naporu svih naroda Balkana da se uništi tuđinska vlast, a u federaciji slobodnih balkanskih naroda nalazio je rešenje njihovih međusobnih odnosa. Prema njegovom shvatanju oslobođenje i ujedinjenje Srba i ostalih južnoslovenskih i balkanskih naroda bilo je moguće samo uništenjem Austro-Ugarske i Turske kao nazadnih država i uklanjanjem monarhijske vladavine u Srbiji i Crnoj Gori. Nakon toga bi se mogla stvoriti slobodna i dobrovoljna federacija balkanskih republika.

Svetozar Marković je u Srbiju uneo socijalističke ideje, ali kako ona nije bila industrijska zemlja već zemlja seljaka-sitnosopstvenika, svoje ideje je prilagodio tadašnjim prilikama. U njegovo doba u Srbiji su tek počeli da se razvijaju kapitalistički odnosi. On je smatrao da bi se to moglo iskoristiti tako što bi se kapitalistički razvitak trebao preskočiti i stvoriti naprednije i pravednije društvo. Osnovao je i razvijao nabavlačko-potrošačke zadruge zanatlija i zanatlijskih radnika. Tako je započeo organizovanje još nedovoljno razvijene radničke klase. Svetozar Marković je prvi teoretičar proizvođačkog i potrošačkog zadrugarstva i pokretač i praktičar na osnivanju zanatsko-proizvođačkih i konzumnih zadruga u Srbiji i Vojvodini 70-ih godina XIX veka.

Svetozar Marković je prvi kod nas počeo borbu protiv nacionalne romantike i građanskog liberalizma u politici i književnosti u čijoj oblasti je zahtevao „demokratizaciju umetnosti“ kako bi pisci realistički prikazali svoju epohu i poslužili narodnom prosvetivanju.

Uticaj Svetozara Markovića na politički i kulturni razvitak Srbije bio je jedinstven, ogroman i presudan. On je svojom pojavom označio ne samo početak socijalističkog pokreta nego i opšti uspon progresivnih i demokratskih kretanja i ideja onoga vremena u našu sredinu. Oko njega se okupila đačka i zanatlijska omladina, oduševljena njegovim socijalističkim idejama i realističkim pogledima, koja je uskoro postala najuporniji protivnik postojećih društvenih odnosa. I pored kratkotrajnog delovanja i prerane smrti Svetozar Marković je znatno uticao na dalja politička kretanja u Srbiji. Markovićevi sledbenici nastavili su njegovo delo, iako u izmenjenim istorijskim okolnostima, krajem 70-ih i početkom 80-ih godina XIX veka.

Umro je 10. marta 1875. godine od posledica tuberkuloze zadobijene na robiji.

Njegov primer će potrajati kao neumreli simbol otpora korupciji, diktaturi i primer doslednog borca za socijalizam.

U ime Saveza komunističke omladine Jugoslavije Pokrainski komitet SKOJ-a za Vojvodinu položio je povodom 135 godina od smrti Svetozara Markovića venac na spomen ploču Svetozaru Markoviću na kući u kojoj je proveo svoje emigranste dane u Novom Sadu.

Sekretarijat SKOJ-a
10. mart 2010. god.

Ne tamnici naroda i kočničaru progresa Evropskoj uniji

Vladajuće političke partije predvođene Demokratskom strankom, ponosno ističu da je Srbija podnela zvaničan zahtev za ulazak u tamnicu naroda i kočničara progresa, Evropsku uniju, čemu se Savez komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ)u potpunosti protivi smatrajući da je taj čin uperen protiv vitalnih interesa naroda Srbije. Ne iznenađuje da Vlada Srbije slavi taj čin, jer stranke koje je sačinjavaju ne služe narodu i radničkoj klasi već interesima srpske buržoazije koja jedina uz formacije međunarodnog kapitala, koje režim u Beogradu bespogovorno sledi, zadovoljno trlja ruke zbog kandidature Srbije.

SKOJ je izričito protiv ulaska Srbije u EU. Ta međunarodna imperijalistička organizacija nije prijatelj Srbije i naroda koji žive na ovim prostorima. Setimo se da je Evropska unija učestvovala u imperijalističkom razbijanju naše socijalističke otadžbine SFR Jugoslavije. Setimo se samo uloge EU u krvavom bratoubilačkom građanskom ratu na prostoru Jugoslavije za koji je ta organizacija uz imperijalističke Sjedinjene Američke Države i NATO direktni i objektivni krivac. Setimo se uloge EU u zločinačkom imperijalističkom nasrtaju na SR Jugoslaviju 1999. godine i setimo se uloge EU u priznavanju imperijalističke marionetske tvorevine "nezavisnog Kosova". Svi ovi podaci nedvosmisleno ukazuju da se EU neprijateljski ponašala prema Srbiji i da ulazak u njenu tamnicu naroda nikako ne treba da raduje već da plaši. Ulazak Srbije u EU doveo bi do potpunog gubljenja političke, ekonomske i vojne nezavisnosti naše zemlje koja bi se na taj način bila čvrsto zgrabljena u kandže zapadnog imperijalizma. Jedan od uslova za ulazak u EU svakako će biti i zahtev da se Srbija priključi imperijalističkoj vojnoj soldateski NATO koja je izvršila zločinačku agresiju na SR Jugoslaviju 1999. godine i koja tlači slobodoljubive države i narode širom sveta. Ulaskom u EU, Srbija bi ne samo izgubila svoju nezavisnost i bila tlačena od strane vodećih imperijalističkih zemalja u EU (Nemačke, Britanije, Francuske i Italije) koje sve ostale zemlje u toj strogo hijerarhijski uređenoj tvorevini moraju da slede već bi i sama učestvovala u eksploataciji i tlačenju zemalja Trećeg sveta koje su uvek iskazivale prijateljstvo i simpatije kako prema Jugoslaviji tako i prema Srbiji. Evropska unija je tvorevina koja ima samo jedan cilj a to je da bogati postanu još bogatiji a siromašni još siromašniji. EU je formirana samo kako bi služila interesima krupnog kapitala. Brojni radnički štrajkovi, beskompromisni ulični protesti mladih ljudi širom Evrope najbolje poazuju pravo eksploatatorsko lice EU i dokaz su da radnička klasa Evrope ne prihvata tu tvorevinu kao svoju. Eksploatacija radnika u Srbiji će se ulaskom u EU još više pospešiti. Cilj EU nije ujedinjenje naroda Evrope, već aposultna liberalizacija u ekonomskoj sferi koje treba da omogućí ekstra profite evropskoj finansijskog oligarhiji koja u saradnju sa SAD i NATO sprovodi imperijalističku politiku u celom svetu. Nesumljivo je da ekspanzija EU na istok služi zapadnoj buržoaziji da zarad eksploatacije proširi svoja tržišta, obzbedi maksimalnu zaštitu svog uloženog kapitala korsteći se zakonima koje sama diktira i da nesmetano izvlači profit uz obilato korisćenje jeftine i obespravljenе radne snage. Sve kapitalističke "reformе" u Srbiji sprovedene na "evropskom kursu", i slične "reformе" sprovedene u bivšim evropskim socijalističkim zemljama vratile su nas u vreme razbojničke prvobitne akumulacije kapitala pretvarajući privredu isturene radionice multinacionalnih kompanija odnoseći u uslovima nejednakih snaga i neravnopravnih uslova milijarde evra profita na imperijalistički Zapad.

Srbija je danas više nego ikada u črvstим rukama stranog kapitala. Najznačajniji deo nacionalnog bruto dohotka otpada na privatni sektor u kome apsolutno dominira zapadni kapital. Otpis dela kamata prema Pariskom klubu slavljen kao ogroman uspeh predstavlja farsu ako se zna da je do otpisa doslo samo da bi se održala platna sposobnost Srbije i sprečio moratorijum na otplatu ogromnih dugova. Multinacionalne kompanije vlasnici su vodećih srpskih preduzeća koja su otkupili za šaku dolara i postali su glavne ekonomske a samim tim i političke sile u Srbiji. Zar nije van svakog zdravog razuma nastojanje vladajućih krugova u Srbiji da našu zemlju priključe EU i NATO žmureci pred svim zločinima koje su nam učinili. Zbog toga SKOJ kaže NE U EU TAMNICU NARODA I KOČNIČARA PROGRESA! SKOJ ne poziva na zatvaranje,

izolaciju i konfrontaciju već na ravnopravnu i uzajmno korisnu saradnju uz međusobno postovanje. Perspektiva koju nude komunisti nije Evropa ujedinjena na kapitalističkim osnovama već demokratska, slobodarska, SOCIJALISTIČKA EVROPA. Do istinski ujedinjene socijalističke Evrope može se doći samo ujedinjenim narodnim frontom protiv imperijalističke EU!

Ne tamnici naroda i kočničaru progresu EU!

Živela borba radničke klase Evrope protiv eksploatacije i imperijalizma!

Proleterci svih zemalja, ujedinite se!

*Sekretarijat SKOJ-a
14. januar 2010. God.*